

זהו כהתא בנה זמני

מס' גיטין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוהתו החשובה מידת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורינו מודיני הרב שליט"א

~ המשך תורה ג' ח"א - "אקרותא" ~

יב. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א כותב שהננינה דקדושה נמשכת מהשתי צפרים דקדושה שמשם הנבואה נמשכת, מה כותב רבינו הק' על זה?

◆ "עלים לתרופה" ◆

דברי חיזוק כמים קרים על נפש עיפה לחוק ולאמין ברכים כושלות, יוצאים מהמעין המהור נחל נובע מקור חכמה שמחה ואמונה, שכתב מוהר"ן הק', ומודפסות בספה"ק "עלים לתרופה"

ודע בני וזכור היטב, כי האדם לא בא לזה העולם כי אם להאמין בהשי"ת, ובשביל זה נברא האדם וכל העולם ומלואו התלויים בו כמ"ש (תהלים ל"ג) "וכל מעשיהו באמונה, וצריך האדם לחדש עצמו בתשוקת האמונה בכל יום ובכל עת, כי אע"פ שהאמונה ירושה היא לנו מאבותינו, וזה עיקר האמונה לסמוך על אבותינו הקדושים ולילך בדרכיהם, אעפ"כ צריכין להמשיך ע"ע האמונה הקדושה בכל עת ועת מחדש, ולהכניס כל לבו ונפשו ולהגדיל דעתו בזה בכל יום מחדש, כמו שכתוב בפרשת שמע "אשר אנכי מצוך היום על לבבך" ודרשו רבותינו ז"ל בכל יום ויום יהיה בעיניך כחדשים, שלא יהיה בעיניך כדיוטגמא ישנה שאין האדם סופנה אלא כחדשה, וזה נאמר בפרשת קריאת שמע דיקא כי עיקר ענין זה נאמר על האמונה הקדושה שהוא כלל ויסוד כל התורה כולה

השתי צפרים דקדושה, שמשם הנבואה נמשכת הם בנין מלכות דקדושה, וע"כ העמדת מלך היה ע"פ נבואה, ככל מלכות בית דוד שהיה ע"פ נבואה, והנבואה נמשכת מן הכרובים, שהם בחי' שתי צפרים הנ"ל שהם בנין מלכות דקדושה.

יג. מה לומדים מהפסוק "מאחר עלות הביאו" שנאמר אצל דוד המלך?

"מאחר עלות הביאו" - היינו מאחר המניקות, כי הם ינקין לנביאים וכו' כנ"ל וזהו "מאחר עלות" היינו שדוד המלך ע"ה היה יכול לתקן ולהעלות גם הנגינה שאינה מאדם כשר, להעלותה אל הקדושה וזהו "מאחר עלות הביאו" היינו גם הנגינה שהיא מאחורי הקדושה בבחי' "מאחר עלות" "מאחר המניקות" - כי הנגינה דקדושה היא מאתר דנביאים ינקין, והנגינה שאינה בקדושה היא בחי' "מאחר עלות" מאחורי הקדושה ודוד המלך ע"ה היה יכול לתקן נגינה זו ג"כ - וע"ז נתגלה מלכות דקדושה כנ"ל וזהו מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב וכו' כי עי"ז זכה למלכות כנ"ל.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידו ברסלב)

הצה"ק רבי מרדכי שרעבי זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ' מרחשון)

סיפר הגה"צ ר' שלום ארוש שליט"א פעם הגיע אל הצדיק הנ"ל והושיבו לידו ופתח ספה"ק ליקוטי מוהר"ן, ולמד איתו כל הלילה.

העתק מספה"ק "ליקוטי הלכות" (הלכות אפטרופוס ג')

... ועיקר ההתקרבות והדבקות של איש הישראלי לה' יתברך הוא על ידי קול ניגון דקדושה, כידוע גודל מעלת הנגינה לכל מי שרוצה לדבק את עצמו בה' יתברך, כי הנגינה יש לה כח גדול להמשיך את האדם לה' יתברך. ועל כן

לעתיד לבא שאז יהיה עיקר ההתקרבות והדבקות לה' יתברך שזה יהיה עיקר הקיבול שכו, אז יתער שיר ונגונא בעלמא, כמו שאיתא בזוהר, וכמו שכתוב (שה"ש ד') "תבואי תשורי מראש אמנה", וכמבואר בפסוקים רבים, כי עיקר ההתקרבות והדבקות הוא על ידי קול נגינה, וכמוכן בדברי אדמו"ר ז"ל בכמה מקומות, ובפרט בהמעשה מהשבעה בעטלירש של יום השלישי ויום הרביעי ויום השישי (ספורי מעשיות מעשה י"ג) מגודל עוצם מעלת הנגינה, וכמבואר עוד בשיחותיו הקדושות.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד נ"ד)

אדם קם בחצות לילה הוא רוצה לזכך את קול הנגינה, לזכך את המוחין שלו, אדם חושב שהוא לומד ליקוט מוהר"ן בלי ש"ס על ידי זה הוא יקבל טהרת המחשבה, שהוא יקבל על ידי זה מוחין. הוא בטעות נוראה.

הרבי אומר שילמוד ש"ס. הלילה מתחיל מחצות לילה. כי ברסלב מתחילים ללמוד משתים עשרה עד שש. במקום ללמוד משמונה עד שתים, אז לומדים משתים עשרה עד שש, זה אותם השעות, ישנים אותם שעות שינה, רק לומדים בעת רצון. אדם צריך ללמוד בעת רצון ששערי שמים פתוחים, שהלימוד עולה לשרשו שזה עושה תיקון בנשמה. אדם יכול ללמוד וזה לא יעשה לו תיקון.

וזה שאומר הרבי בתורה ק"א שהאדם לא יכול להתגבר על שום תאוה ולצאת מאנפין חשוכין. רק על ידי לימוד בעיון. אם לא לומדים בעיון אז אפילו שלומד הוא גורס, לגרוס זה לא נקרא לימוד, אחרי שאתה תלמד יפתח המוח ותוכל לגרוס.

אם אדם לא לומד בעיון וכל סוגיא לומד אותה עם כל הראשונים והאחרונים, אז המוח שלו לא מאיר לו, הלימוד לא מאיר, אז הוא גורס, הוא קורא, יש כאלה שיש להם זכרון טוב אז הם זוכרים, אבל זה לא פתח לו את המוח, זה לא המתיק שום דבר, זה לא עשה המתקה, אדם רוצה המתקה בעולמות.

הרבי אומר שהצדיקים עם למוד התורה יכולים להמתיק את כל הגזרות, אבל שילמדו בעיון. אם אדם לא לומד בעיון הרבי אומר שום דבר לא זז, לא בתאוות, לא במחשבות, ולא בשמים ולא בארץ. אין המתקות, אין שום דבר.

כאן בתורה ג' הרבי מתחיל להגיד דוקא לימוד גמרא צריך להיות. אם אדם רוצה לתקן את הקול שלו זה דוקא לימוד גמרא.

הרבי אומר שיש נגינה דסטרא אחרא ואסור לשמוע שום מנגינות שלא מהקדושה. הרבי אומר שכל הנגינות שלא לשם שמים הם באות משתי צפורים דקליפה. הרבי מסביר למה המצורע מביא שתי צפורים, אלא הוא לקה בקול, הוא דבר לשון הרע, אז כעת הוא צריך למצוא תיקון לקול שלו. צריכים עכשיו להחזיר לו את הקול. איך מחזירים לו את הקול, מחזירים לו את הקול רק על ידי זה שמביאים לו שתי צפורים שהם השתי הצפורים דקדושה, והוא שומע אותם מצפצפות ושרות, כך לאט לאט חוזר לו הקול הטוב.

כי אין לו קול אז הוא מדבר לשון הרע. אין לו חיות. למה אדם מדבר לשון הרע, אין לו חיות, אין לו כלום, הוא בלי חיות, משעמם לו אז הוא מדבר לשון הרע. אז צריכים להחזיר לו את הקול דקדושה. לכן מביא לו שתי צפורים דקדושה.

הרבי אומר קומי רוני בלילה, שילמד ש"ס. הרבי אומר שילמד ש"ס תורה שבעל פה מה זה תורה שבעל פה אדם יכול להגיד אני לומד ליקוטי הלכות זה גם תורה שבעל פה אני אלמד ספרי חסידות זה גם תורה שבעל פה, אז אומר הרבי לא. שילמד בלילה תורה שבעל פה היינו גמרא.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש זוהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התנברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשטותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"על חרבך תחיה" - "וחי בהם"

מוריני הרב שליט"א אומר שזה שרואים שהערבים וכל שונאי ישראל - נוהגים לרצוח זה מפני שהם טוענים שכתוב "על חרבך תחיה" והם רוצים לחיות כמ"ש "וחי בהם", אבל ב"ה שהבדילנו מן התועים והש"ת נתן לנו חיות מהתורה הק' והמצוות "כי הם חיינו" - אשרינו.

היכל משה ואהל שדה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"י'ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

כאילו התקיימה - עפ"י אוצר לעזי רש"י) מוכן הוא אצלי, הלואי ונתתי לך כבר.

מזו. "ארץ ארבע מאות שקל ביני ובינך מה היא ואת מתך קבר", מה אמר לו בזה?

"ביני ובינך" - בין שני אוהבים כמונו, מה היא חשובה לכלום אלא הנח את המכר (אני מוותר לך המכר) ואת מתך קבר.

זו. "וישקל אברהם לעפרן את הכסף" וגו', למה כתוב 'עפרן' בלא וא"ו?

חסר ו"ו, לפי שאמר הרבה ואפילו מעט לא עשה שנטל ממנו שקלים גדולים שהם קנטרין (במסכת בכורות דף נ'. כתב רש"י 'קנטרין' - מאה סלעים בכל שקל ונהשקל הוא ארבעה דינרים, נמצא שארבע מאות שקל הם 160,000 דינרים וכל דינר הוא בערך של ארבעה גרם כסף צרוף, נמצא שארבע מאות שקל כסף הוא 640 קילוגרם כסף צרוף - שי למורא).

יה. מהיכן לומדים זאת?

שנאמר "עבר לסוחר", שמתקבלים בכל מקום, ויש מקום ששקליהם גדולים שהן קנטרין צנטיאר"ש בלע"ז.

יז. "ויקם שדה עפרון", מה הכוונה "ויקם"? (כי אין לפרש לשון קנין כמו (ויקרא כ"ה ל') "וקם הבית.. אשר לו חומה", שהרי בפסוק הזה לא כתוב לשון "קנין" ורק בפסוק שלאחריו כתוב "לאברהם למקנה" ופסוק זה אינו צריך לפסוק שלאחריו כיון שזה חלוק לשני פסוקים - עפ"י גור אריה, ועי' עוד שי למורא).

ויקם שדה עפרון - תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט ליד מלך, (כתוב שדה "עפרון" כי לכאור' "עפרון" מיותר רק בא לומר שיצא מיד הדיוט ליד מלך - עיקר שפתי חכמים).

כ. ומה הוא פשוטו של מקרא?

ופשוטו של מקרא "ויקם השדה והמערה אשר בו וכל העץ לאברהם למקנה וגו' (שהחזיק בשדה באופן של קנין - שהקרקעות נקנים בכסף או בשטר או בחזקה, ראה רמב"ם הלכות מכירה פ"א ג').

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

י. "ועפרון ישב בתוך בני חת", למה כתוב ישב בלי וא"ו?

כתיב חסר, אותו היום מינוהו שוטר עליהם, (ממה שכתוב "בתוך בני חת" למדו רז"ל שהיה שוטר עליהם, כי בכל מקום שנאמר בכתוב פלוני ישב בתוך העם וכדו' ענינו שהיה נוהג שררה בתוכם - עפ"י הבנת המקרא, ועי' עוד באריכות בספר שי למורא) מפני חשיבותו של אברהם שהיה צריך לו עלה לגדולה.

יא. "לבל באי שער עירו", איך באו כולם מעצמן? שכולם בטלו ממלאכתן ובאו לגמול חסד לשרה.

יב. "לא אלני", מה הפירושו? (מלת "לא")

לא תקנה אותה בדמים, (מלת "לא" אינה בתשובה על שאמר אברהם "ויתן לי את מערת המכפלה", שהרי כבר הסכים בנתינת המערה במה שאמר "השדה נתתי לך וגו'", אלא מלת "לא" היא בתשובה על שאמר אברהם "בכסף מלא יתננה לי" - עפ"י ר"א מזרחי).

יג. "נתתי לך", מה הכוונה? (הרי עוד לא נתן לו)?

הרי היא כמו שנתתי לך, (עי' שי למורא איך באמת זה כמו שכבר קנה אותו).

יד. "אך אם אתה לו שמעני", מה אמר לו בזה?

אתה אומר לי לשמוע לך וליקח בחינם, אני אי אפשרי בכך (משום שנאמר 'ושונא מתנות יחיה' - לפי כתב יד רש"י), אך אם אתה לו שמעני - הלואי ותשמעני.

מזו. "נתתי כסף השדה", מה הכוונה? (והרי עוד לא נתן, וכאן אי אפשר לומר כמו למעלה שזה כמו שכבר נתן כי שם באמת היה איזהו קנין ע"י שיקבר מתו - עי' שי למורא למעלה, אבל כסף אינו נקנה אלא במשיכה לא שייך לומר הרי הוא כמו ש"נתתי").

נתתי - דונא"י בלע"ז, (נתתי בלשון לעז ג"כ משתמשים בלשון עבר על פעולה שעדיין לא התקיימה אבל נחשבת

כא. "בכל באי שער עירי", למה כתוב בכל באי שער עירו בני"ת? (עפ"י גור אריה).

בכל באי שער עירו - בקרב כולם ובמעמד כולם הקנהו לו (עי' שי למורא מהו שתי הלשונות).

כב. "וה' ברך את אברהם בכל", מה הכוונה "בכל"?
בכל - בגי' "בן".

כג. ולמה כתוב זה כאן?

ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אשה.

כד. "ויאמר אברהם אל עבדו וקן ביתו", למה נקוד "קן"?
לפי שהוא דבוק, נקוד זקן, (עי' שי למורא שמסביר זאת עפ"י כללי הדקדוק).

כה. "ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי", למה לא אמר "ואלקי הארץ"?

ולא אמר "ואלקי הארץ", ולמעלה (לעיל פסוק ג') הוא אומר "ואשביעך וגו' (בה' אלקי השמים ואלקי הארץ)", אמר לו עכשיו הוא אלקי השמים ואלקי הארץ שהרגלתיו בפני הבריות, אבל כשלקחני מבית אבי היה אלקי השמים ולא אלקי הארץ שלא היו באי עולם מכירים בו ושמו לא היה רגיל בארץ.

כו. "מבית אבי", מהיכן?
מחרן.

כז. "ומארץ מולדתי", היכן זה היה?

מאור כשדים, (ולא כמו שכתוב לעיל בפסוק ד' "כי אל ארצי ואל מולדתי תלך" והכוונה על "חרן" ולא על אור כשדים, כיון שאז היו כל משפחתו ב"חרן", אבל כשלקח השי"ת אותו מבית אביו ומולדתו אזי עוד לא היו משפחתו בחרן א"כ ע"כ הכוונה על "אור כשדים" ששם היה מולדתו - עפ"י גור אריה).

כח. "ואשר דבר לי", מה הכוונה?

ואשר דבר לי - לצרכי, כמו אשר דבר עלי, וכן כל "לי", ו"לו", ו"להם" הסמוכים אצל דיבור מפרשים בלשון "על" ותרגום שלהם "עלי", "עלוהי", "עליהון".

כט. מדוע ההכרח לפרש כך?

שאינן נופל אצל "דיבור" לשון "לי" ו"לו" ו"להם", אלא "אלי" "אליו" "אליהם", ותרגום שלהם "עמי" "עמיה" "עמהון", (ואז יהיה הפירוש "דבר עמי" "דבר עמו" "דבר עמהם", אבל אצל אמירה נופל לשון "לי" ו"לו" ו"להם", "אמר לי" "אמר לו" "אמר להם").

ל. "ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת" וגו', היכן נשבע לו?

בבין הבתרים.

לא. "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבועתי זאת" וגו', ואז מה יעשה?

ונקית משבועתי וגו' - וקח לו אשה מבנות ענר אשכול וממרא, (כי אברהם השביע אותו גם עליהם מזה שכתוב לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב "בקרבו", ו"בקרבו" הכוונה על ענר אשכול וממרא אשר אברהם יושב "בקרבו", ולכן אמר לו ונקית משבועתי "זאת", משמע שבועה שהשביעו על ענר אשכול וממרא אבל השבועה על שאר בנות כנען נשארת במעמדה - עפ"י גור אריה).

לב. "רק את בני לא תשב שמה", מה למדים מזה שכתוב "רק"?

"רק" - מיעוט הוא, בני אינו חוזר, (כמו שכתב רש"י בפרשת תולדות [להלן כ"ו ב'] לפי שהוא עולה תמימה ואין חוצה לארץ כדאי לו), אבל יעקב בן בני סופו לחזור.

לג. "ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוניו", למה כתוב "גמלי אדוניו"?

ניכרים היו משאר גמלים, שהיו יוצאין זמומין מפני הגזל שלא ירעו בשדות אחרים.

לד. "וכל טוב אדוניו בידו", מה הכוונה "כל טוב"?
(איך אפשר לקחת כל אשר לאברהם בידו).

שטר מתנה כתב ליצחק על כל אשר לו כדי שיקפצו לשלוח לו ביתם.

לה. "וילך אל ארם נהרים", למה נקרא שמה "ארם נהרים"?

בין שתי נהרות היא יושבת.

לו. "ויברך הנמלים", מה הכוונה?

ויברך - הרביצם, (מלשון [בראשית מ"ט י"ד] 'רובץ בין המשפתים', שהשיבם על הקרקע - והרביצת הגמלים נקראת "הברכה", כי המרביץ את גמליו יעמידם תחילה על הברכים ואח"כ ירביצו על הארץ - עפ"י יפה תואר במד"ר, ועוד).

לז. "והיה הנערה אשר אמר אליה הני נא בדרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק" וגו', למה זה סימן שזה השידוך הנכון של יצחק?

אתה הכחת - ראויה היא לו שתהא גומלת חסדים וכדאי ליכנס בביתו של אברהם.

לח. מה הוא לשון "הוכחת"?

"ביררת", אפרוביש"ט בלע"ז (להראות בבירור - אוצר לעזי רש"י).

לט. "ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני", מה כיון אליעזר בזה? (כי הרי כבר אמר "אותה הוכחת" וגו' וא"כ כבר יודע שה' הוכיח לו את רבקה - עפ"י משכיל לדוד).

ובה אדע - לשון תחנה - "הודע לי", (כי עם כל הסימן שעל פי מעשיה היא ראויה ליצחק, אבל עם כל זה צריך תפילה שתהא המזדמנת לו ממשפחתו והוגנת לו בשאר דברים, וע"כ התחנן אליעזר "הודע לי בה" וכו' - עפ"י משכיל לדוד).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

להיות דבוק בנעם העליון במסירות נפש אפילו עד כדי מיתה, ולומר על מענוגות העולם למען אהבת ה'
"באשר תמותי אמות ושם אקבר", רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך מזימה, זכני להיות
דבוק בנעם העליון במסירות נפש עלאית, ואפילו אם "אמות ושם אקבר" לא אפסיק אפילו לשגיה
אחת לכסוף ולהתגעגע אליך במסירות נפש עלאית עד כדי מיתה ממש, ואזכה כמו רבקה אפנו
(שעזבה את משפחתה וכל אשר לה) שזכתה לתשע פעמים בד, שזה שלש פעמים גבורה, ושלוש פעמים אריה,
שזוהי למדת הגבורה העצומה כמו שהיה לרות שעזבה את בית אביה ואמה, ועזבה את כל
הזהב והכסף וכל תענוגות העולם הזה שהיה לה בבית המלכות של עגלון מלך מואב וכל
משפחתו, ואמרה לנעמי שהיא מוכנה לעזוב את כל בית המלכות על כל תענוגיה ויהלומיה,
וללכת יחפה מארץ מואב לבית לחם מהלך של עשרים וארבע שעות, ושתייהן יחפות בערם
ובהסר כל, כי העקר שהוא עקר העקרון שכל אחת רצתה לשוב למקור מחצבתם, נעמי שבה
לבית הוריה במסירות נפש לבית לחם, ורות דבקה בנעמי, ועוד לפני הגירות הכתוב השוה אותה
לנעמי, כמו שכתוב "ותלכנה שתיהם" שני ההין של שם הוי"ה הלכו יחדיו.

לזכות לקבל הכל בתמימות ופשיטות כמו אליעזר עבד אברהם שהלך ללא קשיות גם כשלא הביז
רבוננו של עולם כל יכול, אשר לא יבצר ממך מזימה, זכני לקבל הכל בתמימות ופשיטות, כמו
אברהם אבינו עליו השלום, וכמו אליעזר עבדו, ללא שום קשיות וללא שום בלבולים, וגם כשאמר
אברהם אבינו לאליעזר עבדו ללכת לחרן, היה לו להשיב לאברהם: כיצד אלך לחרן לבדי, ללא
משטרות וללא שום חילים? והרי רק לפני כששים וחמש שנים הרגתי שני מליארד שש מאות
מליון פחות אחד חילים, וכלם היו הם גואלי הדם של כל ההרוגים ושל כל המתים, שהם למעלה
משני מליארד וחצי, למעלה משליש העולם, וכיצד אלך והרגוני על קרוביהם ויקירהם? כי מסביר
בפרקי דרבי אליעזר (פרק י"ג) שהדרך לחרן לוקחת שבע עשרה יום, וזה מספיק זמן לחסל את
אליעזר עבד אברהם, אף על פי כן לא היתה לו שום קשיא, ולא שום שאלה, והלך בשיא הפשטות
והתמימות, ובזכות זה זכה לקפיצת הדרך, היום יצאתי, והיום באתי (כמו שכתוב "ואבא היום"), ובשלוש
שעות הגיע לחרן, כשעשרת הגמלים עדיין רעננים ומלאי כל טוב, ועדיין רוויים מהמים ששתו
בבית אברהם, ולכן אומרת רבקה "וגם לגמליך אשאב" אמרה 'אשאב', ולא אמרה 'אשקה', כי
ראתה ברוח קדשה, שרק בעת הם שותו בבית אברהם והם רוויים לגמרי, ששתו ממש לפני מספר
שעות, ואינם צמאים כלל, רק היא תרטיב להם טפה את השפתים, כדי לצאת ידי חובה, ורק
תשקה אותם טפה. ולכן אמרה רק 'אשאב', ואמלא את השקת שהגמלים יוכלו להרטיב את
שפתותיהם, וטפה להרטיב את שפתם ולשונם, כי אינם צריכים ממש לשתות, כי כבר שותו לפני
מספר שעות בבית אברהם, וכך אברהם ואליעזר עשו תמיד את מעשיהם בשיא הפשטות
ובתמימות, ללא שום קשיא וללא שום שאלה כלל.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

ענין הצדיק לעזור בנפילות ובחולשות

ב' אלפים-תשל"ח) סיפר אחד מאנשי שלומינו בחבורה בנחלי נצח, פעם בשביעי של פסח נכשלתי באיזה דבר והייתי מאד בצער מזה וממש שבור לרסיסים, לא רציתי לזוז, והמנהג תמיד בשביעי של פסח שהרב שליט"א מספר את הסיפור של הבעל שם טוב ובאים המון אנשים, ואני תמיד נוהג להגיע לפני הרב שליט"א ועכשיו הרב שליט"א כבר התחיל את השיעור ואני בדכאון במטה בלי חשק לכלום, ואמרתי מה לא אלך? כן אלך, לא אלך, הרב יודע הכל, עד שבעצלותי התלבשתי והתחלתי ללכת וכל פסיעה מלחמה, אל תלך, כן תלך. איך שאני מגיע לחניה של עדו הנביא אני נעמד לא יכול ללכת, הרי הרב שליט"א רואה הכל והוא יכול לעשות לי כזה בזיון מול כולם, כמובן לטובתי, אבל אין לי כח לזה, הוא ישטוף אותי איך עשית, ואני אהיה אדום וכו' וכו'. הגעתי למדרגות וכל מדרגה זה יסורי תופת, היו שם שתי דלתות, דלת ראשונה ודלת שניה, אמרתי ברוך ה' יש הרבה אנשים והרב לא יראה אותי אני אתגנב לאיזו פינה וזהו. איך שאני נכנס בפנים לפינה הימנית במקום שאף אחד לא רואה, פתאום הרב שליט"א באמצע הדרשה ליד כולם אומר כך, אדם עובר עבירה, נכשל בכשלוך הכי גדול שיש בעולם ואז הבעל דבר נכנס לו בראש ואומר לו אוי ואבוי מה עשית? תראה מה יהיה אתך עכשיו, מה תלך לרב שלך? הרב שלך ישטוף אותך הרב עכשיו יבזה אותך, ואוי ואבוי אם תלך, מה שהוא יעשה לך לא כדאי לך, והרב שליט"א ממשיך ומצייר את זה, פתאום הרב צועק: דוקא תבוא, דוקא תבוא!! כי רק ככה יהיה לך תיקון, לא יהיה לך שום תיקון אחר, רק אם תבוא. פעם הרב אמר: מתי באים לרב? כשבא לך לעשות משהו איום ונורא, זה הזמן לבוא לרב. הרב נועד בשביל הדברים האלו. בהזדמנות אחרת הרב שליט"א אמר: יש לכם רב כזה שיודע מה קורה עם כל אחד מכם, מה קורה עם הידים שלו בשעה שהוא מסתובב במטה שלו, כל יד ויד איפה מסתובבת. כמו כן הרב שליט"א התבטא ואמר: יש לכם רב כזה שאפילו אם תהיה בשיא הדכאון, תנעול את הדלת, שים את כל הספסלים על הדלת, הרב שלך יצא מהבלטות... (מספר "פלא עליון" ח"ז עמוד 51).

הצה"ח ר' ישראל דוב אודסער זצוק"ל - (ליום היארצייט ח"י מרחשוון)

כאחד הגדולים

ב' אלפים-תשל"ט) סיפר הרה"ח ר' נ. ה. הי"ו שפעם שאל אותו על יבלחט"א מוריניו הרב שליט"א, והתלהב מאוד ואמר "כאחד הגדולים".

ריקודים כל הלילה

ב' אלפים-תש"מ) וכן סיפר שמוריניו הרב שליט"א היה מאוד מקושר באהבה עצומה אליו והיה תקופה שהיה בבית שלו ופעם רקדו בשמחה כל הלילה.

ר' אליעזר היכן נעלמת לי

ב' אלפים-תשמ"א) וכן סיפר שפעם ראה אותו בכותל המערבי אחרי שאיזה זמן לא ראה אותו, וכשראה את מוריניו הרב שליט"א התלהב בשמחה עצומה ואמר לו בגעגועים "ר' אליעזר היכן נעלמת לי".

יש המון לכתוב על צדיק וקדוש זה שכל חייו היו שרשרת של עבודת השי"ת במסי"נ וקבלת ייסורים באהבה ובשמחה, (אין לשער הייסורים הנוראים שסבל והרדיפות והבזיונות) והיה חי באמונה פשוטה ותמימה וכל החיות שלו היה עבודת השי"ת והתקרבות לרבנו הק' במסי"נ וכן זכה להיות מהראשונים להפיץ ספרי רבנו הקדוש ברחבי תבל ממש מליונים של ספרים בכל העולם כולו - אשרי חלקו וזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

מטר של אבנים וסלעים והרב שליט"א רוקד

ב' אלפים-תשמ"ב) סיפר ר' משה אליעזר שטיין, ידוע שחלחול זה מקום שאפילו הצבא מיוחד להכנס שם, הוא הגדיר זאת חלחול - חלחלה. נסענו עם הרב שליט"א לקברים השוכנים במסגד שם, כידוע שהערבים בכניסתם למקום מורידים נעלים, כך הרב שליט"א עשה בכניסתו למסגד ואנחנו אחריו. לפתע הגיעו קבוצת ערבים מבוגרים, הרב שליט"א קיבל אותם בסבר פנים יפות בברכת ברוכים הבאים, כאילו הרב שליט"א מקבל אורחים בביתו. מה שקרה לאחר מכן שחלק מהזקנים הלכו וקראו לחמומי המוח שבכפר מה שנקרא בפיהם לשבב הצעירים, והם

התחילו להתאסף בצורה מאיימת. הרב שליט"א כדרכו שראה שמתחיל פחד אצל אנ"ש היה ממשיך להוסיף ולקרוא עוד תיקון הכללי ועוד אחד ועוד אחד, והכל כדי לבטל מאתנו את הפחד, וכך היה בכל מקום ומקום, בינתיים הנהג הלך להביא את הטנדר קרוב יותר, חלק מאנ"ש התחילו להכנס לתוך הטנדר עד שהרב שליט"א יגמור את התיקון הכללי. איך שהרב שליט"א גמר ויצא לבחון פתאום התחילו להתעופף לכיוון של הרב כל סוגי המשחית שהיה ברשותם, אבנים, סלעים, וכי'. והרב שליט"א לא ממחר לשום מקום הוא ממשיך לעמוד בחוץ, ואז פתאום התחיל לרקוד ולרקוד בלי הפסקה כאשר מטר האבנים והסלעים ממשיך להתעופף עליו, כך במשך דקות ארוכות וכל זאת בלי שאף אבן או כלי משחית נוגע ברב אלא הכל זו הצידה כאילו הרב שליט"א רוקד בתוך מעגל של אבנים וסלעים, ורק לאחר שהרב שליט"א ראה שהוא ביטל לגמרי את הפחד עלה בחזרה לטנדר (מספר "פלא עליון" ח"ז עמוד 84).

הצה"ק ר' מרדכי שרעבי וצוק"ל - (ליום היארצייט כ' מרחשון)
אין מי שיכול לברך אותך אלא האברך הזה - סיפור נורא

ב' אלפים-תשמ"ג) הרה"ק המקובל רבי מרדכי שרעבי זי"ע ועכי"א אמר לאחד שרצה להפקד בזרע של קיימא שאינו יכול להושיע אותו, לאחר שהלה התעקש והצטער אמר לו הרב שרעבי יש אחד בבני ברק אברך צעיר שמתפלל ארבע שעות שחרית וגומר לקראת הצהריים לך אליו שחרית ותבקש ממנו ברכה ותתעקש אצלו ואע"פ שיבזה את עצמו מאד ואז תפקד, וזה היה הרב אליעזר ברלנד שליט"א ובאמת נפקד, בעל המעשה סיפר זאת להרב משה צנעני שליט"א.

רשב"א בעל פה

ב' אלפים-תשמ"ד) אחד הרמ"ם משיבת נור התורה מספר: הרב היה בנור התורה ואמר שם שיעור והוא ראה שהרב קורא מהרשב"א והדף ההוא של הרשב"א היה קרוע וחסר והיה הרב שליט"א קורא כל הרשב"א בעל פה ולא החסיר אותו (הרה"ח ר' דוד רובינשטיין שליט"א).

העיד אברך ת"ח שליט"א שלמד עם הרב שליט"א חברותא כמה שנים, למדתי עם ר' לייזר חברותא כמה שנים, אי אפשר לתפוס אותו בראשונים שהוא לא יודע, וכן הוא שולט בכל ספרי החזון איש לכל פרטיהן ועוד הרבה ספרי אחרונים.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

החינוך הטהור – לימוד התורה הק' בתמימות ובפשיטות

לדמותו של המלמד תשב"ר עשרות בשנים הרה"צ ר' משה ב"ר שמעון דוד קרישכסקי זצ"ל
(ליום היארצייט – כ' מרחשון)

קשה מאד לתאר דמותו של יהודי תמים במעשיו דוגמא מיהודי ירושלים עיה"ק מדור הקודם – אבל בעיקר בלט תמימותו בלימוד התורה הקדושה, וזה ניכר מכתביו שהשאיר ברכה אחריו ממש ארגונים שלימים של מחברות, והעיקר שתרגם כמה מסכתות שבש"ס ב"ק, ב"מ, ב"ב, כתובות, פסחים, ועוד, וכן כתב שאלות על חומש רש"י כשלוש מאות שאלות ותשובות על כל פרשה, ומזה רואים האמונה הפשוטה והתמימה איך שיהודי צריך ללמוד התורה הק' ודבריהם של התנאים אמוראים והצדיקים שבדורות הקודמים שהיו מלאכי ה' ממש, וכל דיבור ודיבור שאמרו הם דברי השי"ת ממש, וכן כתב הפירוש על המסכתות ותירגם כל מילה ומילה אמר רבא – האט רבא גיזאגט, אמר אב"י – האט אב"י גיזאגט וכו', וכן כל דיבור של רש"י הק' מה פירש"י על פסוק זה, ומי שראה אותו כותב הפירושים באיזה חיות ושמחת נפש פנימית – וזה מצוה גדולה להשריש בצאצאיו שלומדים אנו תורת אמת של מלאכים ושרפים, וכל מה שמוטל עלינו להתבטל בתכלית הביטול לצדיקים, והיהודי הזה היה דוגמא חיה של יהודי אמיתי של דורות הקודמים זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל שנזכה לילך בדרכיו הקדושים ולקבל פני משיח צדקנו בקרוב בקרוב אמן.

